

Eselskind

Eselbarnet

✍ Lindiwe Matshikiza

➤ Meghan Judge

➤ Anna Westpfahl

💬 tysk / bokmål

📊 nivå 3

(uten bilder)

Es war ein kleines Mädchen, das zuerst die mysteriöse Gestalt in der Ferne erkannte.

...

Det var ei lita jente som først så den mystiske skikkelsen i det fjerne.

Als die Gestalt näher kam, sah sie, dass es eine hochschwangere Frau war.

...

Etter hvert som skikkelsen kom nærmere, så hun at det var en høygravid kvinne.

Schüchtern, aber tapfer näherte sich das Mädchen der Frau. „Sie soll bei uns bleiben“, entschied das Volk des kleinen Mädchens. „Wir bieten ihr und ihrem Kind Schutz.“

...

Sjenert, men modig gikk den lille jenta nærmere kvinnan. „Vi må beholde henne her hos oss“, bestemte de som var med den lille jenta. „Vi skal beskytte henne og barnet hennes.“

Das Kind war bald unterwegs. „Press!“, „Bringt Decken!“, „Wasser!“, „Preeeeeessen!“

...

Barnet var snart på vei. “Trykk!” “Hent pledd!”
“Vann!” “Tryyyykk!”

Aber als sie das Baby sahen, sprangen alle erschrocken zurück. „Ein Esel?!”

...

Men da de fikk se babyen, vek alle tilbake i sjokk.
“Et esel?”

Alle fingen an zu streiten. „Wir haben gesagt, wir beschützen Mutter und Kind, und das werden wir auch tun“, sagten die Einen. „Aber das wird uns Unglück bringen!“, sagten die Anderen.

...

Alle sammen begynte å krangle. “Vi sa vi skulle beskytte mor og barn, og det skal vi gjøre”, sa noen. “Men de kommer til å bringe ulykke!” sa andre.

Und so fand sich die Frau wieder allein. Sie fragte sich, was sie mit diesem sonderbaren Kind anfangen sollte. Sie fragte sich, was sie mit sich selbst anfangen sollte.

...

Og slik var det at kvinnen ble alene igjen. Hun lurte på hva hun skulle gjøre med dette rare barnet. Hun lurte på hva hun skulle gjøre med seg selv.

Aber schließlich musste sie akzeptieren, dass er ihr Kind und sie seine Mutter war.

...

Men til slutt godtok hun at han var hennes barn og at hun var moren hans.

Nun, wenn das Kind nicht gewachsen wäre, wäre vielleicht alles anders geworden. Aber das Eselskind wuchs und wuchs bis er nicht mehr auf den Rücken seiner Mutter passte. Und egal, wie sehr er sich bemühte, er konnte sich nicht wie ein Mensch benehmen. Seine Mutter war oft müde und frustriert. Manchmal gab sie ihm Arbeit, die für Tiere bestimmt war.

...

Hvis bare barnet hadde beholdt den lille størrelsen, hadde alt kanskje vært annerledes. Men eselbarnet vokste og vokste helt til han ikke lenger fikk plass på morens rygg. Og uansett hvor hardt han forsøkte, klarte han ikke å oppføre seg som et menneske. Moren hans var ofte sliten og frustrert. Noen ganger satte hun ham til å gjøre arbeid som var ment for dyr.

Verwirrung und Ärger sammelten sich in Esel. Er konnte dies nicht und das nicht tun. Er konnte so und so nicht sein. Er wurde so wütend, dass er eines Tages seine Mutter zu Boden trat.

...

Esel ble fylt av forvirring og sinne. Han kunne ikke gjøre ditt og han kunne ikke gjøre datt. Han kunne ikke være på én måte og han kunne ikke være på en annen måte. Han ble så sint at han en dag sparket ned huset til moren sin.

Esel schämte sich sehr. Er lief davon so weit er konnte.

...

Esel skammet seg. Han begynte å løpe vekk så fort han kunne.

Als er aufhörte zu laufen, war es Nacht und Esel hatte sich verlaufen. „Ih Ah?“, flüsterte er in die Dunkelheit. „Ih Ah?“, hörte man ein Echo. Er war allein. Er rollte sich zusammen und fiel in einen tiefen und unruhigen Schlaf.

...

Når han hadde sluttet å løpe, var det blitt kveld, og Esel hadde gått seg vill. “Hi ha”, hvisket han inn i mørket. “Hi ha?” lød ekkoet. Han var alene. Han krøket seg sammen til en liten ball og falt i en dyp og forstyrret søvn.

Als Esel aufwachte, starrte ihn ein alter Mann an.
Er blickte dem alten Mann in die Augen und
verspürte einen Schimmer Hoffnung.

...

Esel våknet opp til en merkelig gammel mann
som stirret ned på ham. Han så inn i den gamle
mannens øyne og begynte å kjenne et snev av
håp.

Esel blieb bei dem alten Mann, der ihm verschiedene Überlebenstricks beibrachte. Esel hörte zu und lernte, genau wie der alte Mann. Sie halfen sich gegenseitig und lachten zusammen.

...

Esel dro for å bo med den gamle mannen, som lærte ham mange forskjellige måter å overleve på. Esel lyttet og lærte, og det gjorde den gamle mannen også. De hjalp hverandre og de løs sammen.

Eines Morgens bat der alte Mann Esel ihn einen Berg hochzutragen.

...

En morgen ba den gamle mannen Esel om å bære ham opp til toppen av et fjell.

Hoch oben in den Wolken schliefen sie ein. Esel träumte, dass seine Mutter krank sei und nach ihm rief. Und als er aufwachte ...

...

Høyt oppe blant skyene sovnet de. Esel drømte at moren hans var syk og ropte på ham. Og da han våknet ...

... waren die Wolken zusammen mit seinem
Freund, dem alten Mann, verschwunden.

...

... hadde skyene forsvunnet, i likhet med vennen
hans, den gamle mannen.

Esel wusste endlich, was er zu tun hatte.

...

Esel visste omsider hva han skulle gjøre.

Esel fand seine Mutter, allein und in Trauer um den Verlust ihres Sohnes. Sie blickten einander lange Zeit an. Dann umarmten sich sich sehr fest.

...

Esel fant moren sin som var alene, og sørget over tapet av barnet sitt. De stirret på hverandre lenge. Og så klemte de hverandre veldig hardt.

Das Eselskind und seine Mutter sind sich näher gekommen und haben neue Wege des Zusammenlebens entdeckt. Langsam lassen sich auch andere Familien rings um sie herum nieder.

...

Eselbarnet og moren hans har utviklet seg i fellesskap og funnet mange måter å leve side ved side. Sakte men sikkert har andre familier begynt å slå seg ned rundt dem.

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Eselskind

Eselbarnet

Skrevet av: Lindiwe Matshikiza

Illustret av: Meghan Judge

Oversatt av: Anna Westpfahl (de), Espen Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens](#).